ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

На основу одлуке Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр.2871/1 од 25. 11. 2015. године, а у складу са чланом 65 Закона о високом образовању Републике Србије и чланом 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, изабрани смо у Комисију за избор доцента за ужу научну област област Романистика (предмет:Методика наставе француског језика). Пошто смо прегледали конкурсни материјал, са посебним задовољством Изборном већу Филолошког факултета у Београду подносимо следећи

И З В Е Ш Т А Ј

На расписани конкурс, објављен у листу Послови бр. 651 од 9. 12. 2015. године, пријавила се једна кандидаткиња: **др Љиљана Ђурић**.

Биографски подаци др Љиљане Ђурић

Др Љиљана Ђурић рођена је 6. фебруара 1955. године у Београду. Завршила је француску основну школу у Атини, Грчка, а 7. и 8. разред наше основне школе у Београду. Гимназијско образовање стекла је у Риму, Италија, у француској гимназији Lycée Chateaubriand, где је са одличним успехом матурирала 1973.

1977. године завршила је Филолошки факултет у Београду, група Француски језик и књижевност. Средња оцена у току студија била јој је 8,36, а на дипломском испиту 9,75.

По завршеним студијама уписала је последипломске студије које је после годину дана привремено прекинула због породичних и професионалних обавеза. Последипломске студије поново је уписала 1997. године на Филозофском факултету у Новом Саду – смер Наука о језику. Магистарски рад на тему *Разумевање говора: од теорије до наставе француског језика као страног* одбранила је 11. октобра 2008. године на Филозофском факултету у Новом Саду, а 14. јула 2015.,на Филолошком факултету у Београду, одбранила је докторску дисертацију под насловом *Страни језици у образовној политици Србије током последњих шест деценија: чиниоци, модели, перспективе* (ментор проф. др Јелена Филиповић).

Од 1979. године до 1996. била је запослена у школи француског језика Друштва за културну сарадњу Југославија-Француска, Београд, у којој је обављала и функцију директора (од 1993. до 1995.), а од септембра 1993. до децембра 1995. године радила је као професор француског језика (са половином радног времена) у ОШ „Милош Црњански“ у Београду.

Од 1996. до 2004. године у Министарству просвете Републике Србије ради као саветник на пословима израде наставних програма, конципирања и реализације стручног

усавршавања наставника и вредновања уџбеника– пре свега за француски језик, али и за друге романске језике. Од 2001. године, у Сектору за развој образовања и међународну просветну сарадњу, радила је у Одељењу за развој образовања на радном месту за истраживачко-развојне и студијско-аналитичке послове. Од 2002. до 2004. године члан је Комисије за развој школског програма, централног тима задуженог за израду концепције реформе основног и средњег образовања у Србији. Од тада је у континуитету укључена у рад различитих комисија за реформу образовања, посебно наставних програма за стране језике.

Положила је и посебне стручне испите за наставнике француског језика (1994) и за рад у органима државне управе (1996).

Од новембра 2004. године запослена је као лектор на Филолошком факултету у Београду, на предмету Француски језик (превођење са српског на француски језик), где је 2009. године изабрана за вишег лектора.

Од децембра 1995. године (па све до данас) обавља послове испитивача на испитима за стицање диплома ДЕЛФ и ДАЛФ (лиценцирани испитивач за дипломе Министарства просвете Француске ДЕЛФ/ДАЛФ). У својству инструктора наставника страних језика одржалаје до сада око 200 сати различитих обука, поред осталог и у својству лиценцираног форматера испитивача за дипломе Министарства просвете Француске ДЕЛФ/ДАЛФ.

Од 1989. године до данас похађала је бројне семинаре, међу којима пет једномесечних у Француској, 350 сати обуке за инструкторе наставника француског/страних језика; учествовала је на четири семинара и на једној конференцији Савета Европе.

Јануара 1997. године председник Републике Француске одликовао ју је орденом Chevalier des Palmes Académiques;

Децембра 2004. године добила је награду од Међународног друштва за примењену лингвистику за рад који је написала у коауторству са проф. др Јеленом Филиповић и са проф. др Јулијаном Вучо.

Ангажована је, такође, на изради тестова за пријемне испите, посебно за Филолошку гимназију. Рецензент је уџбеника и приручника за француски језик. Обавља лектуру романистичких прилога у часописима и зборницима.

Библиографија др Љиљане Ђурић

Уџбеници:

1. Francuski jezik za četvrti razred srednjih ekonomskih i ugostiteljsko-turističkih škola / koautorstvo sa Danicom Pavlović i MarijomDžunić-Drinjaković. - Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 1992.

2. Francuski jezik za treći razred srednjih ekonomskih i ugostiteljsko-turističkih škola / koautorstvo sa Danicom Pavlović i Dobrilom Petrović. - Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 1993.

Чланци у научним часописима и зборницима:

1. На ком језику ће Срби разговарати са Французима: излет у скору будућност (могуће импликације савремених језичких образовних политика). У: Новаковић, Јелена, и Ристић, Љубомир, уредници, 2015, *Срби о Французима – Французи о Србима.* Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду и Друштво за културну сарадњу Србија-Француска. Стр. 97-115.
2. Вредновање раног школског учења страних језика у Србији: заглушујућа тишина. У:Филиповић, Јелена, Дурбаба, Оливера, уреднице, 2014, *Страни језици у образовном систему и језичке образовне политике.* Београд, Филолошки факултет Универзитета у Београду и Чигоја штампа. Стр. 77-106.
3. Наставни програм страног језика за гимназију: анализа концепције као вид евалуације*a posteriori*, часопис*Методички видици* број 4, 2013, стр. 243-262.
4. Obrazovna višejezičnost i višejezičnost obrazovanih u procesu modernizacije Srbije (1878-1913): viđenje savremenih istoričara. *Savremeni tokovi u lingvističkim istraživanjima*. Knjiga 2, urednice Julijana Vučo i Vesna Polovina. Edicija *Filološka istraživanja danas*. Beograd, Filološki fakultet, 2013. ISBN 978-86-6153-130-9. Str. 397-425.
5. Рано школско учење страних језика у Србији: политика вишејезичности или English only? *Иновације у настави*, 2013/1, vol.XXVI, Београд, Учитељски факултет. (стр. 104-116)
6. From Language Barriers to Social Capital: Serbian as the Language of Education for Romani Children / Jelena Filipovic, Julijana Vuco, and Ljiljana Djuric // Selected Proceedings of the 2008 Second Language Research Forum: Exploring SLA Perspectives, Positions, and Practices (edited by Matthew T. Prior, Yukiko Watanabe, and Sang-Ki Lee) – ISBN 978-1-57473-439-3 library binding (2010) - vi+275, published by Cascadilla Proceedings Project, Somerville, MA, USA, str. 261-275.
7. Pojam autonomije učenika stranih jezika u francuskoj glotodidaktičkoj literaturi // *Autonomija učenika i nastavnika u nastavi jezika i književnosti* / priredile Julijana Vučo i Biljana Milatović. - Nikšić :UniverzitetCrne Gore, Filozofskifakultet, 2010. - ISBN 978-86-7798-039-9. - (2010), str. 13-30
8. Слушати и разумети поетски текст на француском језику // *Токови у савременој романистици* / уредник Јелена Новаковић. - Београд: Филолошки факултет :Друштво за културну сарадњу Србија-Француска, 2008. -ISBN 978-86-86419-52-1. - Стр. 349-368.

9. Развијање способности слушања и разумевања говора у новијим уџбеницима француског језика // Примењена лингвистика. - ISSN 1451-7124. - (2008), стр.310-321.
10. Мултидисциплинарност: корак даље у изградњи компетенција наставника језика // Multidisciplinarnost u nastavi jezika i književnosti / priredila Julijana Vučo. - Nikšić : Univerzitet Crne Gore, Filozofski fakultet, 2008.- ISBN 978-86-7798-017-7. - (2008), стр. 131-141.
11. Critical Review of Language Education Policies in Compulsory Primary and Secondary Education in Serbia / Jelena Filipović, Julijana Vučo and Ljiljana Đurić // Currrent issues in Language Planning. – ISSN 1466 4208. - 8, 2, 2007, str. 222-242.
12. Reforma Filološkog fakulteta u Beogradu: o mogućim ciljevima nastave (primer francuskog kao jezika po izboru) // Savremene tendencije u nastavi jezika i književnosti / priredila Julijana Vučo. - Beograd : Ministarstvo za nauku i zaštitu životne sredine: Filološki fakultet Univerziteta, 2007. - ISBN 978-86-86419-36-1. - (2007), str. 479-490.
13. Kompetencije nastavnika : normativni aspekt (primer Srbije) // Uloga nastavnika u savremenoj nastavi jezika/ priredila Julijana Vučo. - Nikšić : Filozofski fakultet Univerziteta Crne Gore, 2007. - Str. 245-264.
14. Rano učenje stranih jezika u Srbiji: od pilot modela do nastave stranih jezika za sve / koautorstvo sa Jelenom Filipović i Julijanom Vučo // Inovacije u nastavi. – ISSN 0352-2334. – 19, 2 (2006), str. 113-124.
15. Ogledi i inovativni projekti u nastavi francuskog jezika // Inovacije u nastavi. - Beograd: Učiteljski fakultet, 2006. - Str. 28-40.
16. Komparativna analiza programa stranog jezika u osnovnim školama Srbije i programa stranog jezika u francuskom koležu // Strani jezici : ka Evropi bez granica : zbornik ; pripremili dr Savica Toma i Ljiljana Đurić. - Beograd : Ministarstvo prosvete i sporta, 2001. – Str. 91-104.
17. У прилог разноврсним моделима наставних планова и програма страних језика = En faveur de la multiplicité des modèles curriculaires et desprogrammes scolaires de langues étrangères // Примењена лингвистика. - ISSN 1451-7124. - Бр. 1 (2000), стр.31-40. Доступно и на :http://scindeks.nb.rs/article.aspx?artid=1451-71240001031D.
18. Efekti nastave francuskog jezika u realizaciji programa osnovne škole // Primenjena lingvistika. - ISSN 1451-7124. - 1, (2000), str. 129-132.

Остали прилози:

1. Razgovori o strategiji za razvoj kurikuluma / Emina Hebib, Aleksandra Begović, Ljiljana Đurić i Biljana Stojanović // Školski program: reforma obrazovanja u Republici Srbiji: koncepcija, strategija, implementacija / Komisija za razvoj školskog programa

(Aleksandra Baucal, Aleksandra Begović, Ljiljana Đurić et al.). - Beograd: Ministarstvo prosvete i sporta RS, 2003. – Str. 75-90.

2. Strategija razvoja kurikuluma u obaveznom i srednjem obrazovanju: verzija za škole/ Aleksandra Baucal, Aleksandra Begović, Ljiljana Đurić et al. // Školski program: reforma obrazovanja u Republici Srbiji: koncepcija, strategija, implementacija / Komisija za razvoj školskog programa (Aleksandra Baucal, Aleksandra Begović, Ljiljana Đurić et al.). - Beograd: Ministarstvo prosvete i sporta RS, 2003. – Str. 41-66.
3. Strategija razvoja kurikuluma u obaveznom i srednjem obrazovanju / Aleksandra Baucal, Aleksandra Begović, Ljiljana Đurić et al. // Školski program: reforma obrazovanja u Republici Srbiji: koncepcija, strategija, implementacija / Komisija za razvoj školskog programa (Aleksandra Baucal, Aleksandra Begović, Ljiljana Đurić et al.). - Beograd: Ministarstvo prosvete i sporta RS, 2003. – Str. 9-40.
4. U prilog raznovrsnim modelima nastavnih planova i programa stranih jezika // Strani jezici : ka Evropi bez granica : zbornik ; pripremili dr Savica Toma i Ljiljana Đurić. - Beograd : Ministarstvo prosvete i sporta, 2001. – Str. 105-115.
5. Zajednički evropski okvir o živim jezicima: kako ih učiti, predavati i vrednovati - i njegov moguć uticaj na nastavu stranih jezika u nas // Strani jezici : ka Evropi bez granica : zbornik ; pripremili dr Savica Toma i Ljiljana Đurić. - Beograd : Ministarstvo prosvete i sporta, 2001. – Str. 55-62.
6. Zajednički evropski okvir za žive jezike: kako ih učiti, predavati i vrednovati - i njegov moguć uticaj na nastavu stranih jezika u nas // Nastava i vaspitanje. - ISSN 0547-3330. - 49, 3 (2000), str. 414-422.
7. Uporedna analiza programa stranog jezika u našoj osnovnoj školi i u francuskom koležu // Nastava i vaspitanje. – ISSN 0547-3330. - 48, 5 (1999), стр.664-677.
8. Hronika: Skup nastavnika i metodičara stranih jezika u Gracu // Glossa. - ISSN 0354-5733. - 1, 1996.
9. Bibliografija dela iz metodike nastave francuskog kao stranog jezika objavljenih u periodu od 1990. do 1995. godine // Glossa. - ISSN 0354-5733.- 2, 1 (1996), str. 65-67.
10. Poezija u nastavi stranih jezika - nove mogućnosti primene // Glossa. – ISSN 0354-5733. - 1, 2 (1995), стр. 29-50.
11. Jelena Anžujska-istorijat, delatnost i težnje // Glossa. – ISSN 0354-5733. - 1, 1995.

Priređivač:

1. Strani jezici – ka Evropi bez granica / priredili Savica Toma i Ljiljana Đurić. - Beograd: Ministarstvo prosvete i sporta RS, 2001.
2. Školski program: reforma obrazovanja u Republici Srbiji: koncepcija, strategija, implementacija / Komisija za razvoj školskog programa (Aleksandra Baucal, Aleksandra Begović, Ljiljana Đurić et al.). - Beograd: Ministarstvo prosvete i sporta RS, 2003.

3. Gimnazije za Evropu / Savica Toma, Ljiljana Levkov, Ljiljana Đurić et al. - Beograd: Demokratska stranka, 2006. – (Mala biblioteka Demokratija i život)

Prevodi:

1. Program osnovne škole u Francuskoj (prvi deo knjige). – Beograd: Ministarstvo prosvete Republike Srbije, 1997.
2. Zakon o univerzitetu u Francuskoj. – Beograd: Ministarstvo prosvete, 1997.
3. Disleksija: neurolozi protiv psihologa / s francuskog preveli Ljiljana Đurić i mr Rada Kojić // Norma. - ISSN 0353-7129. – 5, 3 (1999), str. 275-278.
4. Poređenje sistema obrazovanja zemalja Evropske Unije // Aktuelnosti u obrazovanju. - ISSN 0354 379X. - 3, 2000.
5. Nastava francuskog jezika u centralnom ciklusu koleža // Metodika savremene nastave književnosti i srpskog jezika. - ISSN 1450-9237. - 2 (2000), str. 71-76.
6. Nastava francuskog jezika u centralnom ciklusu koleža 2 // Metodika savremene nastave književnosti i srpskog jezika. - ISSN 1450-9237. – 3 (2000), str. 45-50.
7. Nastavnici brišu granice između nastavnih predmeta u Ruanu // Aktuelnosti u obrazovanju. - ISSN 0354 379X. - 4, 2000, str. 90-93.
8. Nastava francuskog jezika u centralnom ciklusu koleža 3 // Metodika savremene nastave književnosti i srpskog jezika. - ISSN 1450-9237. – 1 (2001), str. 65-68.
9. Načela i smernice evropskog jezičkog portfolija // Strani jezici : ka Evropi bez granica : zbornik ; pripremili dr Savica Toma i Ljiljana Đurić. - Beograd : Ministarstvo prosvete i sporta, 2001. - Str. 122-125.
10. Širenje upotrebe termina i pojma kurikulum u okviru razmatranja programa učenja / Žan-Mišel Lekler // Školski program : reforma obrazovanja u Republici Srbiji: koncepcija, strategija, implementacija / Komisija za razvoj školskog programa. - Beograd: Ministarstvo prosvete i sporta RS, 2003. – Str. 67-73.

Мишљење о досадашњем научном и стручном раду др ЉиљанеЂурић

У раду др Љиљане Ђурић могу се препознати две паралелне, комплементарне, оријентације. Једна се односи на истраживање проблема методике наставе страних језика, посебно француског,а друга на истраживање језичке образовн еполитике – као социолингвистичког и као политичког феномена.У обе оријентације, др Љиљана Ђурић задржава сличну методологију рада – поглед из дијахронијске и синхронијске перспективе, те задржавање на савременим и иновативним појавама, али се њена истраживања, особито она посвећена језичким образовним политикама као јавним политикама, остварују и у оквиру критичке парадигме.

У новијим радовима у којима обрађује питања методике наставе страних / француског језика, др Љиљана Ђурић бави се следећим темама: наставни програми страних / француског језика, аутономија ученика и наставника у настави страних језика и разумевање говора у настави француског језика.

У чланку „Наставни програм страног језика за гимназију: анализа концепције као вид евалуације *a posteriori*“ (рад објављен у часопису *Методички видици* број 4, 2013, стр. 243-262) др Љиљана Ђурић анализира наставни програм страног језика за гимназију који је у Србији на снази већ преко двадесет година. Поред његових лингвистичких и психопедагошких теоријских основа, ауторка истражује и унутарњу кохерентност, а посебну пажњу поклања развијању способности разумевања говора као елементу који са комункативним приступом доживљава значајну концепцијску промену. Наставни програм за први страни језик ауторка пореди са оним за други страни језик, а у даљој анализа бави се интерпретацијом наставног програма (посебно сегмента који се односи на разумевање говора) од стране домаћег издавача уџбеничке литературе и аутора уџбеника француског језика, уз осврт на концепцију уџбеничких комплета француских издавача насталих приближно у истом периоду.

Аутономија ученика као један од кључних појмова у настави/учењу страних језика тема је научног рада „Појам аутономије ученика страних језика у француској глотодидактичкој литератури“ (објављен у тематском зборнику *Аутономија ученика и наставника у настави језика и књижевности*, 2010, Никшић, Филозофски факултет, стр. 3-30). Од када се у Француској користи у тој области (почетак седамдесетих година XX века), овај појам сталан је предмет интересовања водећих глотодидактичара (А. Олека, Л. Поршеа, А. Портина, К. Пирена, Ф. Демезијер, Ф. Манженоа и других), а кроз анализу извесног броја текстова поменутих аутора на тему аутономије др Љиљана Ђурић расветља вањегова различита тумачења, утврђујући врсту аутономије која се представља као пожељна, поступке у настави који се сматрају делотворним за њено развијање, улогу наставника у том процесу и друге релевантне карактеристике.

Развијање способности разумевања говора на страном језику трајна је преокупација др Љиљане Ђурић. У чланку „Слушати и разумети поетски текст на француском језику“ (објављен у зборнику *Токови у савременој романистици*, уредник Јелена Новаковић. Београд: Филолошкифакултет: Друштво за културну сарадњу Србија-Француска, 2008, стр. 349-368), ауторка представља резултате дела ширег акционог истраживања (у којем је испитивала могућност да код студената Филолошког факултета, ослањајући се на специфичности које их карактеришу – мотивисаност за учење језика и упознавање култура, релативно висока осетљивост на поетске текстове, увиђање значаја учења разумевања говора за даље напредовање итд.), за једну академску годину са нивоа А2 Заједничког европског оквира њихову способност разумевања говора на француском језику подигне на ниво Б1, што је и постигнуто. Резултати ове оригиналне огледне активности, која је за циљ имала утврђивање односа нивоа комуникативне компетенције и способности естетског доживљаја уметничког текста примљеног на слух (у овом случају певане песме *Le Petit Cheval*), указују на то да се у овом случају степен разумевања не може довести у непосредну везу са нивоом језичке компетенције. Стога ауторка наглашава да, иако комуникативни и акциони приступи поклањају потребну пажњу развијању способности разумевања усменог текста које је дуго било запостављано у настави језика, матерњег и страног,ти приступи ипак занемарују разумевање књижевног, нарочито поетског текста упркос аутентичности, квалитету језичког израза, културној

релевантности и другим пожељним особинама.Ауторка се стога залаже за преиспитивање односа савремене наставе страних језика према књижевном/ поетском тексту који, повезујући наставу матерњег и страних језика, откривајући посебно и универзално у сфери емоција, омогућује, поред осталог, развијање интеркултурне компетенције ученика/студената.

Друга трајна научна оријентација др Љиљане Ђурић, језичке образовне политике, темељно је обрађена у њеној докторској дисертацији *Страни језици у образовној политици Србије током последњих шест деценија:чиниоци, модели, перспективе.*

Предмет овог истраживања, извршеног дијахронијски од краја Другог светског рата до 2011. године, јесу процеси који су довели до формирања одређених модела језичке образовне политике у Србији, првенствено у подобласти страних, али и мањинских / регионалних језика, као и карактеристике тих модела: по критеријуму начина њиховог доношења и имплементације – од *директивног* до *либералног*, укључујући и њихове комбинације, и по критеријуму њихове садржине, то јест мањи или већи број језика у понуди, њихов међуоднос, хијерархија и друго. Језичка образовна политика сагледана је по утврђеним историјским периодима у контексту ширих друштвено-политичких збивања с једне стране, и у контексту приоритета у области образовања с друге стране.

Истраживање је остварено кроз интердисциплинарни приступ, у којем је као најпримереније одабрано комбиновање две кључне научне дисциплине / поддисциплине, (макро)социолингвистике и анализе јавних политика, посебно критичке социолингвистике – јер тежи да идентификује изворе моћи који продукују одређене вредности и утичу на расподелу (језичких) ресурса, као и да установи друштвене последице такве расподеле, и когнитивне анализе јавних политика – јер нуди теоријску основу за проучавање промена јавне акције, то јест, у овом случају, онога што доводи до промене модела језичких образовних политика. Обе научне дисциплине доведене су у везу са критичком парадигмом, што је омогућило да се не изгуби из вида основни критеријум за евалуацију сваке јавне политике, а то је степен у којем она доприноси општем бољитку, то јест стварању квалитетнијег и праведнијег система образовања, и да се увиде одступања од тог циља, као и примери употребе политичке моћи, од стране одређених друштвених група, у наметању сопствене визије света. Четврти део дисертације представља својеврсно аутоетнографско истраживање које се декларише као друштвено ангажовано и као вредносно јасно оријентисано, а закључне напомене пружају основ за даље планирање, обликовање и спровођење језичких образовних политика као јавних политика у области страних језика.

Студије случаја, којих је шест у дисертацији и које се све односе на подобласт страних језика, послужиле су за детаљнију анализу одређених елемената језичке образовне политике који су са становишта социолингвистике и (когнитивне) анализе јавних политика посебно релевантни: језичке идеологије, актери, генеза, раскорак између декларативне и стварне језичке образовне политике, евалуација и могуће последице језичке образовне политике.

Истраживање је омогућило издвајање чинилаца који су имали и имају најснажнији утицај на обликовање, спровођење и промене језичке образовне политике као јавне политике, и који су, самим тим, имали и имају највеће реперкусије на динамику језикā у систему образовања Србије и шире: реч је о историјским искуствима оличеним у *језичким идеологијама*, и о *референцијалном оквиру* језичке образовне политике као виђењу места државе у свету, места сектора образовања у друштву и језичког образовања у том сектору.

Истраживање је показало такође да су модели језичке образовне политике у различитим периодима у различитој мери били отворени (за иновације, за нове језике итд.) и функционални (то јест усклађени са реалним потребама појединаца и друштва у датом историјском тренутку с обзиром на природу и интензитет сарадње са светом), али и да никада нису обезбедили висок ниво праведности која је у раду дефинисана као право свих ученика, без обзира на њихов социјални и материјални статус, на географску или сваку другу припадност и специфичност, да стекну квалитетно језичко образовање, то јест доказиву језичку компетенцију из изабраних језика. Ниједан од наведних модела до сада није имао развијену осетљивост на стварне импулсе и процесе на локалном нивоу, на локална знања, није разрадио механизме њиховог истинског уважавања, нити је укључио механизме сталног вредновања ефеката језичке образовне политике.

Овим налазима означени су и могући правци развоја језичке образовне политике у будућности која се сагледава као делатност подређена еманципаторском интересу свих актера, пре свега оних који су њени непосредни корисници и носиоци, а то су локалне заједнице, школе и, надасве, ученици.

Језичке образовне политике биле су предмет интересовања др Љиљане Ђурић и пре истраживања које је обавила у оквиру докторске дисеретације. О томе сведочи запажен рад „Critical review of language education policies in compulsory primary and secondary education in Serbia“ („Критички преглед језичке образовне политике у обавезном основном и у средњем образовању Србије“) који је написала у коауторству са проф. Др ЈеленомФилиповић и проф. Др Јулијаном Вучо (рад објављен у часопису *Current issues in Language Planning*. – ISSN 1466 4208. - 8, 2, 2007, str. 222-242).У том чланку представљена је упоредна анализа четири врсте језика присутних у основном и средњем образовању Србије: 1) српски језик као Л1, 2) српски језик као Л2 (за етничке мањине), 3) језици мањина и 4) језици традиционално названи „страни језици“, као што су енглески, немачки, руски и француски (присутни у образовању Србије већ од осамдесетих година XIX века). Стање ствари сагледано је кроз перспективу теорије језичке политике и планирања. У раду се брани мишљење да је вишејезичност у образовању и комуникацији и даље идеалистички конструкт у Србији (што је случај и у многим другим европским друштвима), као и да ће тако остати све док релевантни актери озбиљно не узму у обзир питања у вези са политичком и социо-економском моћи језика. Анализа дата у тексту јасно идентификује одређене социополитичке, образовне и социолингвистичке трендове чије би разумевање помогло стварању теоријског модела језичке образовне политике усмереног на развој вишејезичности и интеркултурности у државама у транзицији као што је Србија.

Истраживања др Љиљане Ђурић могла би бити од користи наставницима, ауторима уџбеника, ученицима и студентима, као и актерима језичких образовних политика: са теоријског аспекта, наиме, несумњиво представљају значајан допринос глотодидактици и анализи језичких образовних политика и пример су систематичности и доброг познавања предмета испитивања са ослонцемна релевантну литературу. Она су корисна због прегледа теоријских приступа, због описаних и анализираних конкретних интерпретација теоријских постулата на којима се декларативно заснивају наставни програми, уџбеници и језичке образовне политике, као и због смерница за осавремењивање поменутих области.

Склоност ка заокруживању, темељном и систематичном испитивању изабране проблематике очигледна је како у докторској тези кандидаткиње, тако и у сваком њеном раду појединачно.

Из приложене библиографије види се и да је др Љиљана Ђурић са рефератима узела учешћа на већем броју научних скупова, од којих је 5 међународних, што посредно најбоље говори о њеној жељи да се квалитет властитих резултата провери пред најеминентнијим научницима из области којима су реферати посвећени.

Мишљење о испуњености других услова за рад

Др Љиљана Ђурић ради у звању вишег лектора на Катедри за романистику Филолошког факултета у Београду. У оквиру предмета Савремени француски језик на првој и другој години држи часове превођења са српског језика на француски, а почев од универзитетске 2015/2016. године држи и вежбе из предмета Основе комуникације на француском језику на првој години основних студија. Веома савесно испуњава све наставне обавезе, а на првом месту стручно и предано ради са студентима. На часовима је показала све квалитете доброг педагога – упућеност у стручну и научну пробелематику, методичку способност преношења знања на студенте и комуникативност. О томе сведочи и висока оцена њеног педагошког рада добијена на унутарфакултетској евалуацији. С обзиром на дидактичка и социолингвистичка знања која је стекла радом на успешно одбрањеној докторској дисертацији дала је велики допринос конципирању силабуса за два нова предмета (*Основе комуникације на француском језику* и *Језичке образовне политике у франкофоном свету*) у новом циклусу акредитације.

Предлог за избор у звање

Комисија је савесно и детаљно анализирала достављену документацију др Љиљане Ђурић на основу чега је закључила да ова кандидаткиња и формално и суштински испуњава услове за звање доцента за наставно-научну област Романистика (предмет Методика наставе француског језика). Др ЉиљанаЂурић дугогодишњи је сарадник на Катедри за романистику Филолошког факултета у Београду, где се у звању лектора налази од 2004., а у звању вишег лектора од 2009. године. Др Љиљана Ђурић има 18 објављнеих научних радова, од којих један у часопису од међународног значаја, а 5 у зборницима са конференција међународног значаја. Од тога је, међутим, битније да су радови др Љиљане Ђурић веома квалитетни, теоријски утемељени и методолошки готово беспрекорно изведени, тако да се сваки закључак прихвата готово као нужан резултат примењене методологије на конкретан корпус чињеница. Др Љиљана Ђурић испуњава, дакле, не само формалне, него и суштинске (научне) услове да буде бирана у звање доцента. Због тога са задовољством предлажемо Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да изабере др Љиљану Ђурић у звање доцента за наставно-научну област Романистика (предмет Методика наставе француског језика).

КОМИСИЈА

_____

Др Веран Станојевић, ванредни професор
Филолошког факултета Универзитета у Београду

_____

Др Јелена Брајовић, доцент
Филолошког факултета Универзитета у Београду

_____

Др Тијана Ашић, редовни професор
Филолошко-уметничког факултета
Универзитета у Крагујевцу